

Evlenirik.BIZ Saytından Yüklənmişdir.

Müəllif (W.W. Jacobs) Meymun pəncəsi

Dəhşətli gecə idi. Yağış dənələri pəncərəyə elə döyücləyirdi ki, sanki evə hücum edirdilər. Qəzəbli buludlar şəhərin üzərindən uzaqlaşmaq bilmirdilər...sanki bu gecənin hansı dəhşətlər gətirəcəyindən xəbərdar idilər...

Uaytlar ailəsi isə çox da geniş olmayan isti və rahat qonaq otağında əyləşmişdilər. Onların qonaq otaqlarında cah-cəlalədən əsər-ələmət yox idi... Zənginlik buraya yolunu unutmuşdu sanki... əvəzində isə bu ailədə hər gün rast gəlinməyən mehribanlıq, dostluq və hüzür hökm sürürdü...Uaytlar ailəsinin üzvləri artıq yaşlanmış Cənab Uayt, onunla xoşbəxt ömür sürən, hər zaman sevincini və kədərini bölüşən xanım Uayt və gec yaşlarında dünyaya gəlmiş 23 yaşlı oğulları Herbert idi.

İsti qonaq otağında ata ilə oğul ən sevimli əyləncələri olan şahmat oynayırdılar... Xanım Uayt isə onları böyük sevincə izləyirdi... Həyat yoldaşı və oğlunun belə mehriban olması onu çox sevindirirdi...

Beləliklə, Uaytlar üçün bu axşam xüsusi bir axşam idi. Belə ki, cənab Uayt əsgərlik dostunu evə dəvət etmişdi...Cənab Morris bu saniyələrdə gəlib çıxmalıydı...Cənab Uayt bunu yaxşı bilirdi... Serjant Morris təyin etdiyi görüşlərə və dəvət olunan yerlərə heç vaxt gecikməzdi...

Sükut pozuldu...tələsik addımlarla kiminsə qapıya yaxınlaşmasını duydular ev sakinləri...qapı döyüldü...Herbert gələn qonağı qarşılamaq üçün oyunu yarımçıq saxlamalı oldu...Bəli...gələn cənab serjant Morris idi... Herbert qonağı təmtəraqla qarşıladı...Xanım Morris heç vaxt görmədiyini, amma haqqında çox maraqlı şeylər eşitdiyi qonağı görmək üçün səbirsizləndirdi...

Qonaq otağına hündürboy, qırmızısiyə, ağır baxışlı bir nəfər daxil oldu.. Hər şey ele bu andan başladı.

Beləliklə, Cənab Tom Morris rahat və isti qonaq otağına daxil oldu...xanım Uayta təqdim edildikdən sonra dostlar əyləşib keçmiş zamanları, əsgərlik xatirələrini yada saldılar. Herbert və anası maraqla bu iki macərəpərəsti dinləyirdilər. Daha sonra Cənab Morris öz səyahətlərindən danışmağa başladı...sən demə bu serjant dünyanın əksər ölkələrində olub. Onun ən maraqlı macərələri isə Hindistan ilə bağlı idi...

Beləliklə, Morris dayanmaq bilməyən yağışın müşayəti ilə öz söhbətlərinə davam etdi...Başına gələn əhvalatların birində əlinə təsadüfən keçmiş meymun pəncəsi haqda danışdı. Dinləyicilərin böyük marağına səbəb olan meymun pəncəsini, nə qədər təəccüblü olsa da, Morris cibində gətirmişdi..Dinləyənlər hələ bundan xəbərdar

Tərcümə edən: Günel Abdullayeva

<http://www.evlenirik.biz/v3/author/gunel>

Tag: The Monkeys Paw

<http://www.evlenirik.biz/v3/tag/the-monkeys-paw>

www.evlenirik.biz

Evlenirik.BIZ Sayından Yüklənmişdir.

deyildilər. Morris pəncənin sehri olduğunu deyəndə Uayt ailəsi bu əhvalata qeyri-ciddi yanaşdı... Morris isə, sözlərinin həqiqət olduğunda təkid etdi...eyni zamanda bu pəncə haqda söhbətin açılması onu yaman narahat edirdi...təsadüfən açılmış söhbətdən yayınmağa çalışırdı. Buna baxmayaraq Uayt ailəsini bürüyən maraq və pəncə ilə bağlı verilən bir çox suallar Morrisin hadisəni gizlətmək məqsədinə qalib gəldi...Nəhayət o hadisəni danışmağa başladı...

Sən demə bu meymun pəncəsini Morrisin dostuna bir qoca hindli veribmiş və pəncə sehri imiş... Sehr ondan ibarət imiş ki, pəncə sahibinin 3 arzusunu yerinə yetirmiş.. Lakin eyni zamanda sahibinə bədbəxtlik gətirmiş...

Sehri meymun pəncəsi Uaytlar ailəsini çox maraqlandırdı və pəncənin bədbəxtlik gətirməsini dinləmədilər heç... Morris əlindən gələni etdi, yalnız ailənin marağını söndürə bilmədi və dedi...

Morris: “Mən artıq 3 arzu diləmişəm və hər üçü həyata keçib, heyf ki, bədbəxtlik gətirib sadəcə yalnız məndən qabaq dostum da bədbəxtliklə qarşılaşıb. Onun ilk iki arzusu haqda heç nə bilmirəm, yalnız onu bilirəm ki, 3-cü dəfədə o, ÖLÜM arzulayıb.”

Onun sözlərində elə bir dərin hüzn var idi ki...

“Əgər sən artıq 3 arzunu diləmişənsə, o zaman bu pəncə artıq sənə gerek deyil”, qoca Uayt dedi: “Nə üçün onu saxlayırsan? və... bir daha 3 arzu diləmək şansın olsaydı, bunu yenə təkrar edərdinmi?”

“Bilmirəm...”, Morris cavab verdi.

Morris pəncəni cibindən çıxartdı...diqqətlə baxdı və “Bu pəncə məhv olsa, daha heç kimə zərər yetirməz deyib onu ocağa atdı...

“Yox, dayan...”, deyə qoca Uayt qışdırdı və pəncəni oddan xilas etdi və dedi: “Mən sənə dedim axı, onu istəmirsənsə, mənə ver! ”.

“Verə bilmərəm!”- deyə Morris etiraz etdi: “Yaxşısı budur, vicdanlı insan kimi onu oda at, çünki sən onu sınısan və sənə bədbəxtlik gətirsə mən cavabdeh olacam...”

Sükut!...və ...

Qoca Uayt: “Arzunu necə diləyim?”...Bu, qoca Uaytın bədbəxtliyə doğru atdığı növbəti addım idi.

Evlenirik.BIZ Sayından Yüklənmişdir.

Morris ümitsiz və kəderli səsle: “Onu sağ əlində tut və ucadan arzunu dilə!!! Lakin bunun nəticəsi haqda səni xəbərdar etdim, dostum!”

Qoca Uayt pəncəni cibinə qoydu və hər kəs bu qeyri-adi, eyni zamanda gülüş doğuran hadisədən sonra ucadan qəhqəhə çəkdilər.

Morris (ciddi şəkildə son xəbərdarlıq etdi): “Əgər arzu diləsən, qoy bu ağıllı və düşünülmüş arzu olsun!”

Xanım Uayt: “Bu lap 1001 Gecə Nağıllarına bənzədi ki...”, deyərək ayağa qalxdı və şam yeməyi üçün süfrə açdı. Şam yeməyi zamanı Morrisin Hindistandakı macəraları axşamı bəzədi və hər kəs meymun pəncəsini unudu...

Maraqlı axşam bitdi. Qonağı yola saldıqdan sonra...

Herbert: “Əgər bu pəncə haqqında deyilənlər, onun danışdığı macəralar qədər şişirdilmişdirsə, o zaman, onun tam getmə zamanı idi.))”

Xanım Uayt: “Bəs sən ona bu pəncənin əvəzində nə verdin?”

Qoca Uayt: “Eh..lazımsız bir əşyadı, onsuz da bu ona lazım deyildi, hətta pəncəni atmaq da istəyirdi.”

Herbert istehza ilə: “Atmaq niyə ki? Biz varlı ola bilərik..., həm də məşhur və xoşbəxt.... Dilə ki, imperator olasan, ata!”

Beləliklə, qoca Uayt pəncəni cibindən çıxartdı və qətiyyətsizliklə ona baxdı.

“Axı bilmirəm nə arzu diləyim?”- astaca dedi: “Mənə elə gəlir mən istədiyim hər şeyə sahibəm”

Herbert: “Əgər evi təmir etdirsək əla olar, elə deyilmi? hmm...sadəcə 200 funt sterlinq dilə...”

Qoca Uayt gülümsədi, talismanı götürdü, piano arxasında əyləşdi və 1 neçə təsirli akkord səsləndirdi.

“Mən 200 funt sterlinq diləyirəm!”, qoca qətiyyətlə dedi. Elə bu zaman pəncə tərpendi. Ana və oğul qocaya tərəf qaçdılar...

“Aaa...pəncə...o tərpendi...” Otağa sükut çökdü...

Hər kəs təəssüfləndi.

Tərcümə edən: Günel Abdullayeva

<http://www.evlenirik.biz/v3/author/gunel>

Tag: The Monkeys Paw

<http://www.evlenirik.biz/v3/tag/the-monkeys-paw>

www.evlenirik.biz

Evlenirik.BIZ Saytından Yüklənmişdir.

“Hmm... mən pul görmürəm”, Herbert təəssüflə bildirdi. Bir az gözlədilər....“Eh, daha pəncənin sehrli olduğuna inanmıram.”, Herbert dedi.

Xanım Uayt: “Görürsən, bu sənin fantaziyanın məhsulundan başqa bir şey deyil, qoca!”

Qoca başını yellədi və dedi: “Eyb etmərə, ən azından ziyan da gəlmədi bu pəncədən...”

Beləliklə, ata və oğul yarımçıq qalmış oyunlarını bitirmək üçün yenə də ocağın yanında əyləşdilər. Bayırda isə külək əvvəlkindən daha bərk əsirdi. Cansıxıcı sakitlik o zaman sona yetdi ki, qoca cütlük yataq otaqlarına yollandılar.

Herbert: “Ata, ümid edirəm ki, çarpayının yanında içi pul dolu çanta tapacaqsan)))))...”, daha sonra səssiz qonaq otağında əyləşdi. Ocağa baxırdı...odda sanki müxtəlif simalar görürdü... Son gördüyü üz elə qorxunc idi ki, Herbert təccəccüb və dəhşətlə baxırdı...Üz qeyri-adi gülümsəyirdi...Herbert masanın üstündən 1 stəkan suyu götürüb oda atdı... Sonra pəncəni götürdü...əlləri titrədi...onu dərhal tulladı...əlini pəncəyinə sildi və otaqdan iti addımlarla çıxdı...

Növbəti qış səhəri süfrə arxasında Herbert şən idi və baş vermişlərə ucadan gülürdü...Dünənki cansıxıcı hadisə unudulmuşdu və pəncə dolabın küncündə lazımsız əşya kimi dururdu.

Xanım Uayt: “Mənə elə gəlir ki, bütün qoca əsgərlər eynidirlər. Onun danışdığı mənasız hekayəyə inanmaq axmaqlıq idi...indiki zamanda arzular belə asan yolla necə həyata keçə bilər..?”

Qoca Uayt fikirli halda: “Morris elə inandırıcı danışdı ki...”

Herbert istehza və zarafatla: “Mən gəlincə pulları xərcləməyin haa...))”...masadan qalxdı. “Qorxuram ki, bu fikir səni tərkləməyəcək, ata...))”

Xanım Uayt qəhqəhə çəkdi və Herberti qapıya ötürdü. Herbert döngədə gözdən itənədək onun arxasınca baxdı...süfrəyə qayıtdı...dedi:

“Herbert bu mövzuda hələ çox zarafat edəcək, fikir vermə...”

Qoca Uayt: “And içirəm ki, pəncə əlimdə tərpendi...”

Xanım Uayt: “Yox, bu sənin təxəyyülüdür.”

Qoca Uayt: “Xeyr! Mən buna tam əminəm. Mən sadəcə...ah...axı nə baş verir?”

Tərcümə edən: Günel Abdullayeva

<http://www.evlenirik.biz/v3/author/gunel>

Tag: The Monkeys Paw

<http://www.evlenirik.biz/v3/tag/the-monkeys-paw>

www.evlenirik.biz

Evlenirik.BIZ Sayından Yüklənmişdir.

Qoca Uaytın sərt cavabından sonra xanım Uayt susdu. Sükut...

Qəfildən xanım Uaytın gözləri içəri girməyə tərəddüd edən qəribə bir adamı sezdi. 200 funt sterliq haqqında düşünə-düşünə qəribə adamın yaxşı geyimli olduğunu da sezə bildi. İpək şlyapa...səliqəli geyimli...Həmin müəmmalı şəxs 3 dəfə qapıya yaxınlaşdı, yalnız qapını döyməyə cürət etmədi. Xanım Uayt onu yerindən müşahidə edirdi. 4-cü cəhddə naməlum şəxs qapını açdı və içəri daxil oldu. Xanım Uayt ayağa qalxdı, tez önlüyünü çıxartdı və naməlum kəsi otağa dəvət etdi...Naməlum kəs sirli şəkildə xanım Uayta baxırdı. Xanım Uayt isə evdəki səliqəsizliyə görə üzr istəyirdi...naməlum kəs isə susurdu. Qoca Uayt da maraqla nə baş verəcəyini gözləyirdi..

Naməlum, nəhayət: “Mən *Mau və Meggins* (fabrik)-dən gəlirəm. (Herbert orada işləyirdi...)”

Xanım Uayt həyəcanla: “Nəsə baş verib? Herbertə nəsə olub? Nə baş verib axı?...”

Qoca Uayt müdaxilə etdi: “Xanım, dayan bir, səbr et! Tələsik qərar vermə! Cənab, siz pis xəbərlər gətirmisiz...mən əminəm...”

“Çox üzr istəyirəm!” qonaq cavab verdi.

“O yaralıdı?” – xanım Uayt cavab tələb etdi.

Qonaq başı ilə “Bəli” – işarə etdi. “Ağır yaralıdı, lakin...mm...o ağrı hiss etmir.”

“Ah... Allaha şükür! Allaha çox şükür!”

Sevinci heç 2 dəqiqə çəkmədi ki, xanım Uayt deyilmiş sözlərin qəddar mənasını qəfildən anladı...Qarşısındakı qonaq öz göz yaşları ilə xanım Uaytın qorxusunu təsdiqləmiş oldu...

Xanım Uayt udmağa hava tapmadı, döndü və yerindəcə donub qalmış qoca Uayta baxdı...Sükut!

Qonaq asta səslə: “O dəzgaha düşüb!”

“Nəəə? Dəzgaha düşüb?” qoca Uayt qışqırdı...

“Bəli!”

Bu dəhşətli xəbəri eşitdikdən sonra Qoca Uayt əyləşdi...xanımının əllərini əlində tutaraq boş nəzərlərlə xeyli müddət pəncərədən baxdı və böyük çətinliklə dedi:

Tərcümə edən: Günel Abdullayeva

<http://www.evlenirik.biz/v3/author/gunel>

Tag: The Monkeys Paw

<http://www.evlenirik.biz/v3/tag/the-monkeys-paw>

www.evlenirik.biz

Evlenirik.BIZ Saytından Yüklənmişdir.

“O, bizim yeganə övladımız idi...”

Xanım Uayt gözlərini qoca Uaytdan çəkmirdi...sanki xəbərin yanlış olduğunu eşitmək istəyirdi.

Amma olmadı...xanım Uayt acı-acı ağlamağa başladı.

Qonaq: “Anlayıram ...bu çox ağır itkindi...lakin fabrik rəhbərləri sizin qədər məyus olublar və sizə maliyyə dəstəyi göstərmək istəyirlər...üzr istəyirəm, mən sadəcə vasitəçiyəm və onların əmlərini yerinə yetirirəm.”

Qocalar eşidə biləcəkləri ən pis xəbəri gətirən qonağa dəhşətli baxışlarla baxdılar...

Hər ikisi: “Nə qədər?”

Cavab: "200 funt sterlinq"

“Xanımının dəhşətli çıxırtısından qoca Uayt döşəməyə yıxıldı...”

Növbəti gün ... böyük məzarlıqda qocalar oğullarını dəfn etdilər...ölü sakitliyin hökm sürdüyü evə döndülər. Hər şey elə anidən baş vermişdi ki, qocalar həqiqəti hələ də qəbul edə bilmirdilər...Bu ağırlığı yüngüldə biləcək çarə tapa bilmirdilər...Bütün ümidlər qırılmışdı...Ürək tab gətirə bilmirdi...

Günlər keçirdi...qocaların danışmağa nə mövzusu var idi, nə də arzusu...

1 həftə keçdi...

Günlərin bir günü gecə, qoca Uayt arvadını yatağında görmədi...Otaq qaranlıq idi...Yatağında əyləşdi ...Bayırdan ağlamaq səsi gəlirdi... Qoca pəncərədən baxdı...

“İçəri gəl...soyuqlayacaqsan...”

Ana göz yaşı içində: “İndi mənim oğluma daha da soyuqdur...”

Yataq isti idi...qoca Uaytın göz qapaqları yuxuya güc gələ bilmədi...o yuxuya daldı....

Qəfildən arvadı qışqırdı...qoca dəhşət içində oyandı.

“Pəncə!” – qadın ucadan qışqırdı: “Meymun pəncəsi!” – yüyürərək qocanın yanına gəldi...və sakitcə dedi: “Onu mənə ver! Onu məhv etməmişən, elədimi?”

Evlenirik.BIZ Saytından Yüklənmişdir.

Qoca donuq baxışlarla: "Qonaq otağındadır. Amma nə olub? Nə üçün?"

Qadın qışqırdı və ucadan güldü, əyilib qocanın yanağından öpdü.

"Mən niyə bunu əvvəlcədən düşünməmişəm? Bəs sənın ağına nə üçün gəlməyib?"

"Nə haqqında?" qoca soruşdu.

"Digər 2 arzu" qadın tez cavab verdi: "Biz yalnız bir arzu diləmişik."

"Bu sənə kifayət etmədimi?" qoca qəzəblə cavab verdi.

"Yox..." qadın çığırdı: "Get pəncəni qonaq otağından gətir və arzu dilə ki, oğlumuz geri qayıtsın!...oğlumuz dirilsin!"

Qoca qəzəblə yatağından qalxdı və dedi: "Sən dəli olmusan, dəli!"

Qadın: "Get, get sənə deyirəm...gətir onu...ah oğlum ...mən səni geri istəyirəm..."

Qoca şam yandırdı və qəzəblə dedi: "Sən yatağına get...artıq bilmirsən nə danışırısan..."

"Bizim ilk arzumuz həyata keçdi," qadın yalvardı: "İkincisi niyə keçməsin ki...?"

"Get gətir onu və arzu dilə," qadın həyəcanlı halda qışqırdı....

Qoca ona xatırlatmağa çalışdı: (Onun səsi titrəyirdi...) "Əzizim, oğlumuz artıq 10 gündür ki, ölüb, Sən onu tanıya bilməzsən, həm də o dəzgaha düşüb...anlamağa çalış!"

"Oğlumu geri istəyirəm!" qadın qışqırdı və dedi: "Düşünürsən ki, böyütdüyüm övladımdan qorxacam??? Get sənə deyirəm...!"

Qoca qaranlıqda pilləkənlərlə aşağı endi. 10 gün ərzində məzarda qalmış oğlunun geri dönəcəyini düşünəndə bədənini soyuq tər basdı...hətta qapının istiqamətini də itirdi...Pəncəylə birgə yataq otağına qayıtdı...qadının ağarmış üzündəki ifadədən qorxdu...

"Dilə!" qadın uca səslə qışqırdı.

Qoca: "Bu axmaqlıqdır!"

"Dilə!" qadın əsəbi halda təkrarladı.

Tərcümə edən: Günel Abdullayeva

<http://www.evlenirik.biz/v3/author/gunel>

Tag: The Monkeys Paw

<http://www.evlenirik.biz/v3/tag/the-monkeys-paw>

www.evlenirik.biz

Evlenirik.BIZ Saytından Yüklənmişdir.

Qoca sağ əlini qaldırdı . "Mən oğlumu dirilib geri dönməsini istəyirəm!!!"

Pəncə yerə düşdü. Qoca qorxudan yatağında əyləşdi...qorxurdu...Qadın işə pəncərəyə yaxınlaşdı...eynəyini çıxartdı...ümidlə yola baxdı.

Qoca soyuqdan titrəyirdi...pəncərənin önündə vargəl edən arvadının kölgəsinə tamaşa edirdi...

Şam söndü... Qoca pəncənin arzunu yerinə yetirməyəcəyinə ümid edərək yatağına girdi.

Bir neçə dəqiqə sonra qadın da sakitcə yatağa girdi...İkisi də susmuşdular. ..Pilləkən cırıldadı...siçan divarın küncündən qaçdı...qoca qalxdı...kibrit yandırdı...şam gətirmək üçün aşağı endi.

Pilləkənləri enən zaman kibrit söndü. Qoca digərini yandıran zaman...

Tıqqıltı...sakit... oğrun...lakin eşidilə biləcək tıqqıltı səsləndi qapıda.

Kibrit qocanın əlindən düşdü. O hərəkətsiz dayandı. Qorxdı...

Növbəti tıqqıltı...

Qoca geri döndü...iti addımlarla pilləkənləri qalxdı. Təngənəfəs yataq otağına girib qapını bağladı.

Üçüncü tıqqıltı işə bütün evi bürüdü...

"Bu nədir?" qadın qışqırdı.

"Siçovul," qoca titrək səslə: "Pilləkənlərdə yanımdan ötdü".

Qadın səsi dinləməyə çalışdı. Davam edən tıqqıltı bütün evi bürüdü...

"Aaah bu Herbertdir!!" qadın çığdı. "Bu Herbertdir!"

Qadın qapıya qaçdı. Qoca onun yolunu kəsdi...qadını güclə saxlamağa çalışdı....

"Bu mənim oğlumdur; bu Herbertdir!" qadın qışqırdı. Məni nə üçün saxlayırsan? Gəl gedək!. Mən qapını açmalıyam..."

"Allah xətrinə, onu içəri buraxma," qoca qorxudan titrəyərək qışqırdı.

Tərcümə edən: Günel Abdullayeva

<http://www.evlenirik.biz/v3/author/gunel>

Tag: The Monkeys Paw

<http://www.evlenirik.biz/v3/tag/the-monkeys-paw>

www.evlenirik.biz

| Evlenirik.BIZ Saytından Yüklənmişdir.

Qadın: "Sən öz oğlundan qorxursan?"

"Burax məni gedim!. Gəlirəm Herbert!...gəlirəm oğlum!."

Tıqqıltı növbəti dəfə eşidildi. Qadın güclə qocanın əlindən çıxdı və otaqdan qaçdı.

Qoca az qala dəli olmuş arvadının pilləkənlərlə qaçdığını izlədi...

Sonra qoca dərhal döşəməyə yıxılıb qaranlıqda dizləri üstə pəncəni axtarmağa başladı...Qapının tıqqıltısından az qala qulaq batırdı...qoca qəfildən qapının cırıltısını eşitdi...dəhşət içindəydi... qorxudan ürəyi hər an dayana bilərdi...elə o an pəncəni tapdı...dərhal üçüncü və sonuncu arzusunu dilədi...

Tıqqıltı kəsildi...amma əks – sədası hələ də evdə idi...

Qoca qapının açıldığını eşitdi... soyuq hava ac canavar kimi pilləkənlər boyu yuxarı qalxırdı... evi soyudurdu...

Və birdən...arvadının dəhşətli çığırması qocanı aşağı qaçmağa vadar etdi...qoca tələsik dolaşmaq addımları qapıya qaçdı...çölə baxdı...

Qarşıdakı küçə lampası yola işıq salırdı...Hər tərəfə sakitlik çökmüşdü...

(Son.)